

50 huomiota vasemmiston uusiutumisen suunnasta/Esko Seppänen Forssassa 31.8.2013

□

1 Vasemmiston kuuluu olla köyhän puolella. ”Ken maasta hyisen hallan loi pellot viljavat, ken nosti tehdasvallan ja linnat korkeat, ken riemut rikkahille luo, vaan kyynelmaljan itse juo?” Tämä esitykseni tässä Suomen

Työväenpuolueen

Forssan kokouksessa vuonna 1903 hyväksytyn ns. Forssan ohjelman 110-vuotisjuhlassa ei ole mikään uuden ohjelman luonnos. Tarkoitukseni on osoittaa, että vasemmiston kyynelmaljaan on runsaan 100 vuoden aikana kertynyt monia sellaisia uusia murheita, jotka kaipaavat aatteellista pohdiskelua ja uusia linjauksia.

□

□

2 Vasemmisto pihtisynnytettiin Ranskassa vuonna 1789 vaatimaan valtaa kansalle. Synnytyksen kätilönä toimi väkivalta. Vallankumouksen lapsena syntynyt vasemmisto on sen jälkeen toiminut 224 vuotta tasa-arvoisen ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan puolesta. Kun sana ”vasemmisto” kuvasi alun perin Ranskan kansalliskokouksessa eli maailman ensimmäisessä parlamentissa istumajärjestystä puhemiehen näkökulmasta katsottuna, vasemmiston on oltava enemmän kuin pelkkä istumajärjestys.

□

□

3 Sana ”vasemmisto” kiinnittyy historiallisesti sanaan ”sosialismi”. Jos ei haluta vain

parempaa kapitalismia vaan kapitalismia parempaa, on pakko kiinnittyä jonkin sortin sosialismiin, vaikka sillä sanalla on raskas historiallinen painolasti. Entiseen väkivallalla kuorrutettuun reaalisosialismiin ei ole paluuta, eikä ole, mihin palata.

□

□

4 Vasemmiston erilaiset oppi- ja aatesuunnat ovat suoraan tai epäsuorasti vanhan sosialidemokraattisen työväenliikkeen perintöä. Me kaikki vasemmistolaiset olemme historiallisesti jonkin sortin demareita yhdellä aalla (eli sosialisteja). Osa tovereista ei kuitenkaan tunnustaudu sosialisteiksi vaan on vasemmistossa pelkästään sosiaalisista syistä puolustamassa sosiaaliturvaa kahden aan sosiaalidemokraattina. Luokkatietoisuuden ikoni tohtori Marx ei nähnyt ristiriitaa yhtäältä työläisten elämän vähittäisten parannusten ja toisaalta kertarysäyksen eli vallankumouksen tavoittelemisen välillä. Vasemmistoon mahtuu monen sortin väkeä, ja puolueet ovat sen sorttiasema.

□

□

5 Ei ole vain yhtä laatua oikeaa sosialismia. Sosialismin määritelmien skaala alkaa siitä, että ”sosialismia on kaikki harrastus yhteiskunnan parantamiseksi” (Proudhon) tai että ”päämäärä ei ole minulle mitään, liike on minulle kaikki kaikessa” (Bernstein).

□

Vuoden 1903 Forssan kokouksessa hyväksymä ohjelma edustaa järeämpää linjausta: ”Yksityistuotannon syrjäyttäminen tekee yksityisomistuksenkin tarpeettomaksi ja vahingolliseksi, samalla kun kehitys luo välttämättömät henkiset ja aineelliset edellytykset uusille yhteistuotantomuodoille, joiden perustuksena on, että yhteiskunta omistaa tuotannon välikappaleet.” Forssan ohjelmassa sosialismi siis oli tuotantovälineiden yhteisomistusta.

□

□

6 Vasemmiston tavoite ei kuitenkaan voi olla kaiken yksityisomistuksen kumoaminen. Omalla työllä hankitun henkilökohtaisen omaisuuden tulee olla valtiovallan erityisessä suojeluksessa.

□

0

7 Kiinnostava on Eduard Bernsteinin näkemys siitä, että sosialismi on samaa merkitsevä sana kuin demokratia. Sosialismin määritelmä olisi sillä kuitattu, jos tiedettäisiin, mitä on demokratia. Demokratia on kuitenkin aivan yhtä vaikeasti määriteltävä käsite kuin sosialismikin. Kun reaalisosialismi oli valtiomonopolistista sosialismia ja yhden puolueen valtaa, siitä oli demokratia kaukana. Siitä todellisuudesta, että sanoilla on oma historiansa, ei vasemmisto vapaudu vielä pitkään aikaan

.

□

□

8 Demokratiaa eli kansanvaltaa on sekä suora demokratia kansanäänestyksineen ja kansalaisaloitteineen että edustuksellinen demokratia ja parlamentarismi, jossa vähemmistö voi vapaasti pyrkiä enemmistöksi. Vapaat vaalit tai pelkkä parlamentarismi ovat demokratian tärkeitä – mutta eivät kaiken kattavia – ulottuvuuksia. On vain kansallista demokratiaa, eikä ylikansallinen (EU-)demokratia eli kansanvalta ilman kansaa ole edes teoriassa mahdollinen.

□

□

9 Reaalisosialismissa hyväksyttiin ainainen taloudellinen puute ja pula, kun arveltiin, että se on sosialismia. Sosialismista tiedostettiin alussa vain se, että sen piti olla erilaista kuin kapitalismi, ja tässä mielessä se erosi kapitalismista viimeisen päälle. Kun luultiin, että alussa pitää kärsiä, jotta lopussa kiitos seisoo, se ajattelutapa ei toimi tänään. Valtaväestö eli nykyajan keskiluokka ei osta vaaleissa sellaista aatetta, joka perustuu köyhyyteen (vaikka se jakautuisi tasan ihmisten kesken) ja joka pakottaa väkivallan uhkan alla kärsimään puutetta ja kurjuutta. Kun politiikka on kamppailua nimenomaan keskiluokan sieluista, kapitalismilla on ollut erikoistarjouksessa taloudellinen kasvu. Sitä eivät edes vihreät aseta kyseenalaiseksi tervehtimällä ilolla lamaa ja laskukautta.

□

□

10 Kun vasemmisto ei pääse sosialismia pakoon. yksi vaihtoehto on lisätä sanaan joku etuliite ja puhua esimerkiksi uus-, luomu- tai ekososialismista. Toinen vaihtoehto on panna sen eteen joku adjektiivi ja puhua esimerkiksi vapaasta tai punavihreästä sosialismista tai monien maiden laitavasemmiston tapaan demokraattisesta sosialismista.

Käsitteet ovat valtaa.

Joka tapauksessa vasemmiston pitää luonnostella oma ihanneyhteiskuntansa ja siihen johtava tiekartta uskottavaksi rampiksi pois kapitalismin valtatieltä. Jos v

asemmistolla ei

ole uskottavaa omaa vaihtoehtoa, se

on vielä kauan sidoksissa kapitalismiin kuin kalat sellaiseen happiköyhään veteen, jossa veden seisoessa paska nousee pinnalle.

□

□

11 Sosialismi – mitä se sitten onkin – ei seuraa luonnonlain varmuudella kapitalismia. Kapitalismi on joustava ja nopeasti itsensä uudistava systeemi, jolle ovat ominaisia taloudelliset paiseet, kuplat, kriisit ja lamat. Niistä systeemin häiriöistä se on aina toipunut – ja toipuneen taas. Silti pitää kysyä, piilevätkö kapitalismin sisällä sen omat haudankaivajat? Onko kapitalismin parasta ennen-päiväys jo ohitettu. Kun reaalityaloudesta irtaantunut finanssikapitalismi valloittaa maailman, kuluttaako systeemi siinä samalla luomis-, tuotanto- ja organisoimisvoimansa loppuun ennen kuoleutumistaan? Onko kapitalismi loppupeleissä kertakäyttöjärjestelmä vai historian huipennus ja loppu, parasta mitä ihmiskunta on koskaan saanut aikaan?

□

□

12 Ilman yhteisöllisyyttä ja yhteistä (kansa)rintamaa ei vasemmisto pysty murentamaan oikeiston hegemoniaa. Siinä tarkoituksessa sen on luotava uudenlaisia yhteisöjä. kansankokouksia, kansanjuhlia, taidetapahtumia, liikuntatilaisuuksia ja ihmisten auttamisen organisaatioita. On mietittävä markkinoiden olemus, sillä myös uussosialismiin tulee kuulua markkinat, joille julkinen valta asettaa pelisäännöt keinottelun torjumiseksi ja systeeminkriisien estämiseksi. Vasemmiston ei pidä hyväksyä ns. vapaita markkinoita, joilla jokainen toimija saa edistää omaa etuaan yhteisen edun kustannuksella ilman yhteiskunnan valvontaa tai sääntelyä. Markkinoiden vapaus on pelkkä illuusio: suuret ja pienet eivät koskaan ole ns. vapailla markkinoilla tasavertaisia toimijoita.

□

□

13 Aika on kutonut kapitalismista yhteiskunnallisten seittien verkoston. Se ei ole vain markkinataloutta. Se on paljon enemmän. Se on politiikkaa, taloutta, tiedettä, taidetta, kulttuuria, viihdettä, uskontoa, sotaa, rauhaa, leipää, sirkushuveja ja vaikka ties mitä. Myös sen toimitsijat ovat sekalainen seurakunta vaikka mitä: rikkaita, rakkaita, (vähemmän) köyhiä, varkaita; pappeja, lukkareita, talonpoikia, kuppareita – ja varsinkin kuppareita. Kuppaussarvina toimivat pääomat. Tohtori Marx kuvaili yksien harjoittamaa toisten kuppaamista jotensakin siihen tapaan, että ”pääoma on kuollutta työtä, joka vampyyrien lailla elää vain imemällä elävää työtä, ja se elää sitä paremmin, mitä enemmän se sitä imee”.

□

□

14 Vasemmiston sanojen ja tekojen uskottavuutta mitataan sen osallistumisella – jokainen puolue omassa maassaan – kansan hallinnoimiseen. Muualla hallitusyhteistyö puolueiden kesken perustuu aina vasemmisto- ja/tai keskustayhteistyöhön ja vain Suomessa oikeistoyhteistyöhön. Kokemus Ranskasta, Italiasta, Norjasta, Tanskasta, Islannista, monista Saksan osavaltioista ja Suomestakin osoittaa, että ihmisten luottamus laitavasemmistoon vähenee hallitustyössä ja että hyviä kokemuksia ei esiinny vastaavalla tavalla.

□

□

15 Valtio on hallitsevan luokan hegemonian vahvistamisen väline, jonka avulla kansalaisia alistetaan valtion valtaan. Vasemmiston pitää määritellä suhteensa valtiovaltaan: pyritäänkö ihmisiä hallitsemaan valtion välityksellä vai luodaanko valtiovallan valloittamisen ohella uusia, yhteisöllisempiä toimintamalleja. Kaikissa oloissa vasemmistolaisen valtion tulee edustaa positiivista vapautta: kanssaihmistä ei jätetä. Oikeistohan, jonka ei tarvitse miettiä eikä tuottaa vaihtoehtoja, edustaa negatiivista vapautta: osa kanssaihmisistä jätetään oman onnensa nojaan. Sitä ajatustapaa edustavat tämän ajan uusliberaaliset ja libertaristiset aatteet, jotka ovat yhteensovittamattomia vasemmistoaatteiden kanssa.

□

□

16 Valtion tehtäviin tulee kuulua myös kansakunnan tuotannollisen perustan vahvistaminen. Sitä varten sen tulee perustaa valtion omistukseen uusia, tulevaisuutta hyödyntäviä yhtiöitä sen sijasta että valtion omaisuutta privatisoidaan. Suomen valtion on ensi tilassa kansallistettava maapohjan sisuksen luonnonrikkaudet, jotka ovat olleet ei-kenenkään omistuksessa ja joutuneet vastikkeettomasti ulkomaisten kaivosyhtiöiden vapaaseen hallintaan.

□

□

17 Vasemmiston on tuettava vapaata ay-liikettä ja liittouduttava sen kanssa yhteiskunnan ja sen tuotantosuhteiden muuttamiseksi ja työntekijöiden etujen turvaamiseksi.

□

□

18 Kansanvaltaa, kansalaisten vapautta ja edustuksellista demokratiaa horjuttaa korporatismi: valtiovallan sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kolmikantainen, epäedustuksellinen liittouma.

□

□

19 Suomalaisen korporatismin linnake on työeläkejärjestelmä, jonka rahastot ovat jättiläismäinen sijoitusvallan keskittymä. Suomalaisten työeläkeläisten varoista kaksi kolmannesta on sijoitettu kotimaan sijasta ulkomaille hyödyttämään vierasta talouselämää ja kansainvälistä kasinokapitalismia. Eläkerahastot on kansallistettava toimimaan yhteiseksi hyväksi.

□

□

20 Ihmisen kaikkinaisessa tuotannollisessa toiminnassa luonto kuluu. Maapallolla seitsemän miljardia ihmistä tuottaa entropiaa, mikä merkitsee alati lisääntyvää epäjärjestystä. Entropialaki on luonnonlaki, jonka mukaan pitkällä aikavälillä ei ole mahdollista estää sitä, että ihmisten tuottama järjestys hajoaa, haurastuu, kuluu, jäähtyy, sulaa, purkautuu, hapettuu, ruostuu, rapautuu, mätänee, lahoaa tai muuttuu lämmöksi. Kaiken inhimillisen toiminnan lopputulos on ympäristön kulumista, ilmaston muuttumista, maapallon kemikalisoitumista, merien saastumista ja epäterveellistä ruokaa. Se on lisää entropiaa, jonka nopeaa lisääntymistä voidaan torjua uusiutuvalla energialla.

□

□

21 Luontoa pitää säästää tulevien sukupolvien käyttöön suosimalla pään töitä eli biotuotantoa, jonka raaka-aineena on sosiaalisen pääoman koko varanto: kieli, mieli, tieto, tunne, elämykset, mieli- ja muistikuvat, tavat sekä sosiaaliset suhteet, käytännöt ja käyttäytymiskoodit. Ne eivät käytössä kulu eivätkä vähene. Niiden jatkojalostus parantaa ihmisten luovuutta, toimintakykyä ja yhteisöllisyyttä.

□

□

22 ”Työ käsiemme, hengenkin siis ylevää on työtä. Työ tehty kourin jäntevin voi poistaa hengen yötä.” Vasemmiston on puolustettava maksutonta koulutusta kaikille työläisten

ja heidän lastensa yhteiskunnallisen tasa-arvon toteuttamiseksi ja hengen yön torjumiseksi. Vasemmiston on taattava ihmisille puhdas ruoka ja huolehdittava sen kotimaisesta huoltovarmuudesta. Vasemmiston on saatava valtio tukemaan taloudellisesti niitä kanssaihmissiä, jotka ovat menettämässä kotinsa sisäilman homevaurioihin, eikä yksikään koulu tai päivähoidopaikka saa sairastuttaa lapsia ja opettajia homesairauksiin.

□

□

23 Pään työn ja palvelujen tuotannon kasvu vie pohjaa tohtori Marxin työarvoteorialta, jonka merkitys on ylitsekäymätön filosofisena oppina, mutta käytännön taloudessa kehitys on ajanut Marxin teorian ohitse. Luonnon kulumista ja virtuaalirahan massiivista liikkeellelaskua, joka vääristää reaalitalouden hinta- ja arvosuhteet, ei voida johtaa marxilaisittain tavarantuotannosta tai keskimääräisestä työajasta, vaikkakin kapitalistin voiton suhdeluvun laskutendenssi onkin ilmeinen.

□

□

24 Yhteiskunnan perusta on reaalitalous, jossa ihmiset tekevät työtä ja jossa työstä kasvaa toimeentulo. Palkkatyö on edelleen tärkein työn tulosten jaon muoto, mutta tärkeä yhteiskunnallinen voimavara on myös yrittäjäyys, joka korvaa palkkatyötä. Vasemmiston on oltava pienen ja keskisuuren yritystoiminnan puolella suuryhtiöiden ja loismaisten pankkien, erilaisten varjopankkien ja kaikenlaisten finanssihyödykkeiden, -turhakkeiden ja -haitakkeiden liikkeellelaskijoiden mielivaltaa vastaan.

□

□

25 Sekä palkansaajien että yrittäjien on maksettava yhteiskunnalle veroja rehellisesti, kukin veronmaksukykyensä mukaan. Tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden nimissä on lakkautettava kaikkinaiset työlle ja pääomalle annetut vero-etuoikeudet ja kitkettävä yhteiskunnasta harmaa veronkiertotalous ulkomaiden ja veroparatiisien kautta. On estettävä ansiotulojen muuttaminen pääomatuloiksi ja suurten pääomatulojen

tosiasiallinen kunnallisverovapaus-

□

□

26 Työ on tehnyt ihmisestä ihmisen. Jokaiselle kansalaiselle on taattava työpaikka ja annettava mahdollisuus kuulua työyhteisöön. Tekemättömästä työstä ei pidä maksaa työkykyiselle ihmiselle kansalaispalkkaa, jonka työssä käyvät ihmiset joutuvat viime kädessä kustantamaan ja joka pitää tarjota myös Suomessa oleville ja Suomeen tuleville muiden EU-maiden kansalaisille.

□

□

27 Kansalaispalkan sijasta kansalaisten perusoikeuksiin tulee kuulua kattava sosiaaliturva (yhdeksi luukulta) ja toimiva julkinen terveydenhuolto koko maassa. On pelastettava terveyspalvelut ja hoiva privatisoimiselta ja yksityiseltä voitontavoittelulta ja lopetettava valtion (Kelan) suora tuki yksityisille ja kansalaisten terveydellä voittoa maksimoiville lääkäriyhtiöille. Kalliisti koulutettaville lääkäreille on määrättävä pakollinen harjoittelu-aika kuntien terveyskeskuksissa tai sairaaloissa. On kehitettävä kuolevien ihmisten saattohoitoa ja säädettävä sietämättömiä kipuja kärsiviä ja kuolemassa olevia kanssaihmiä varten eutanasialaki heidän oman vapaan tahtonsa toteuttamiseksi.

□

□

28 Systeemi, joka perustuu rahavaltaan, toimii niin, että vasemmiston vastapeluri on näkymätön markkinavalta ja virtuaaliset markkinavoimat. Markkinavalta on maailmanlaajuinen virtuaaliyhteisö, joka käyttäytyy yhtäläisesti, jonka jäsenet ovat vain sähköisessä ja digitaalisessa vuorovaikutuksessa keskenään, jonka toimet eivät ole sidottu kansainvälisiin sopimuksiin tai kansallisiin lakeihin, johon kuuluu omitusrutsa ja jossa pääomat pakenevat maasta ulos näkymättömillä jaloilla yksittäisen maan säätäessä yrityksille uusia veroja ja käyttäytymissääntöjä . Markkinavoimat ovat ihmisiä, yhteiskunnallisia toimijoita, jotka ajavat kuolleen ja esineellistyneen työn eli pääomien etua elävän työn ja sen tekijöiden kustannuksella.

□

□

29 Virtuaaliset markkinavoimat ovat Systeemi, joka ei enää palaudu yksittäisten kapitalistien vallaksi. On yhdentekevää, ketkä ovat yksityisomistajia ja pankinjohtajia ja muita rahavallan subjekteja. Systeemin näkökulmasta johtoasemassa olevat ihmiset käyttäytyvät aina samalla tavalla voittojen maksimoimiseksi. Tähän liittyen Nicholas Georgescu-Roegen, joka on löytänyt termodynamiikan entropianlain ja taloustieteen epäpyhän yhteyden, kirjoittaa vallasta: ”Jokainen eliittiryhmä luo aina uuden sosiaalis-poliittisen mytologian, jonka avulla tilanne pysyy hallinnassa ja jonka avulla eliitti pystyy ylistämään itse tuottamiensa hallinnollisten palvelujen arvoa rahvaan silmissä saaden sillä tavalla omien etujensa kaikkinaisen lisääntymisen näyttämään itsestään selvältä.”

□

□

30 Nykyisessä tietoyhteiskunnassa tieto, joka jalostetaan informaatiosta, on usein pelkkää taustahälyä ja asioiden loiskiehuntaa. Media monistaa usein vain sellaista taloudellis-poliittisen eliitin sanomaa kansalaisille, jolla ihmisiä sopeutetaan kulloisenkin vallan alamaisuuteen. Vapaa tiedonvälitys ja vapaa media ovat illuusioita, jotka ovat oma kaupallinen valtiomahtinsa demokratian ulottumattomissa. Suomessa on sanavapaus, mutta eliitti ei kuuntele, kun sille puhutaan.

□

□

31 Kansantaloustiede perustuu yleisesti kestäättömiin olettamuksiin eivätkä tiedemiehet pysty ennustamaan luotettavasti edes menneisyyttä. Tiedeyhteisö on neuvoton yhteiskunnan suojelemiseksi keinottelulta ja systeemin kriiseiltä. Tiede ei esimerkiksi tunne pääomamarkkinoiden inflaatiota, jonka hallitsematon kasvu ennustaa kuplatalouden romahdusta, eikä virtuaalirahaa, jolla pääomamarkkinoiden inflaatio rahoitetaan.

□

□

32 Vasemmiston on toimittava niin kuin Milton Friedman opettaa oikeistoa. Raskaan sarjan kapitalismin puolestapuhujana hän neuvoo oikeistoa todellisen muutoksen otollisesta hetkestä näin: ”Vain kriisi, joko todellinen tai kuviteltu, johtaa todellisiin muutoksiin. Kriisin puhjetessa riippuu vallalla olevista aatteista, millaisiin toimiin ryhdytään. Minä katson, että meidän tehtävämme on juuri se, kehittää nykyiselle politiikalle vaihtoehtoja, pitää ne elossa ja tarjolla, kunnes poliittisesti mahdoton kääntyy poliittisesti väistämättömäksi.”

□

□

33 Jos poliitikot eivät tänä päivänä pysty tekemään markkinoiden toiminnasta ja markkinavoimien reaktioista riippumattomia ratkaisuja yhteiskunnallisiin ongelmiin, niitä on silti valmisteltava tulevaa käyttöä varten. Kun raha puhuu, yhteiskunta vaikenee. Markkinavoimat panevat poliitikot tanssimaan markkinoiden nuottien mukaan, niiden soiton tahtiin. Se on vinha tahti, ja aina soi.

□

□

34 Globalisaatio on levittänyt finanssikapitalismin ja sen perustana olevan libertaristisen aatteen markkinoiden vapauttamiseksi sääntelystä ja valvonnasta maapallon kaikkiin kolkkiin. Se on tapahtunut tavalla, jota on mahdotonta jäljittää. Kun globalisaatio jyrää, kansallisvaltiot jäävät jyrän alle. Globalisaation koko voimalla kuollut työ käy elävän työn kimppuun, ja aseina se käyttää pääoman näkymättömiä jalkoja, markkinakorkoja, kelluvia valuuttakursseja sekä laman uhkaa ja romahduksella pelottelua. Maailmantalous toimii kasautuneen, esineellistyneen ja kuolleen työn ehdoilla ja hyväksi.

□

□

35 Viimeisten kahden vuosikymmenen aikana kapitalismi on muuttunut merkittävästi. Tohtori Marx kirjoitti jo puolitoista vuosisataa sitten fiktiivisestä pääomasta ja näki sen olevan kapitalismille luonteenomaista tavarantuotannon venyttämistä omien rajojensa ylitse. Rahatalous erkaantui reaalitaloudesta omaksi sfäärikseen itse asiassa vasta USA:n presidentin Bill Clintonin hallituskaudella. Kapitalismista tuli finanssikapitalismia, jossa tuotetaan (virtuaali)rahaa arvopaperistetuilla finanssituotteilla ja johdannaisilla, ja se tapahtuu ilman tavaroiden tuottamisen riesaa.

□

□

36 Rahan luomisen valta maailmassa on keskittynyt suurpankeille. Niistä 29 on sellaisia ylikansallisia SIFI-pankkeja (”systeemille tärkeitä finanssi-instituutioita”), joiden keinottelulle valtiot antavat sellaiset riskitakuut, että niitä ei päästetä konkurssiin. Pitäisi erottaa toisistaan keinottelusta elävät ja kuolevat suuret investointipankit, jotka

hallitsevat finanssikapitalismin ydintä eli johdannaismarkkinoita 80-90 prosentin markkinaosuuksin ja joiden omistajia ja sijoittajia valtioiden ei tule pelastaa konkurseilta, sekä ihmisten käyttämät talletus- ja asuntolainapankit, jotka voivat olla yhteiskunnan erityisessä suojeluksessa.

□

□

37 Kapitalismiin tulee kuulua omistaja- ja sijoittajavastuu riskeistä, joiden laukeamisesta niiden pitää maksaa täysi hinta. Kun EU:ssa sosialisoidaan pankkien riskit, velat sekä ongelmapankit, vasemmiston tulee vastustaa sellaista sosialisointia.

□

□

38 Kansainvälinen pankkimafia, johon kuuluu suurin osa SIFI-pankeista, on maailman merkittävin rikollisjärjestö. Se pettää asiakkaitaan, kiertää veroja, tekee sisäpiirikauppoja, pesee rahaa, manipuloi korkoja – ja jakaa suurimman osan tuotoistaan bankstereiden itsensä kesken.

□

□

39 EU:ssa ei ole kansaa, joka olisi kansanvallan perusta. Se on ylikansallinen yhteisö, jossa päätöksenteko perustuu viime kädessä jäsenmaiden väkilukuun. Ylikansallinen päätöksenteko tuhoaa EU:n jäsenmaiden kansanvallan – eli demokratian. Siinä päätöksiä tekevät kansojen edustajat eivät vastaa lainsäädännöstä yhden maan äänestäjille eivätkä ole tosiasiallisesti äänestäjien vaihdettavissa. Väkilukuun perustuvat ylikansalliset (lue: enemmistöllä vastoin vähemmistöön jäävän maan parlamentin kantaa tehtävät) päätökset ovat kansojen näkökulmasta epädemokraattisempia kuin niiden oma päätöksenteko.

□

□

40 EU:n perustuslakiin on kirjattu sellaisia loukkaamattomia pääoman vapauksia, että EU:ssa kansalaiset eivät voi äänestämällä – eivätkä heidän edustajansa EU:n päätöksentekoeleimissä – rajoittaa rahavallan vapautta. EU on, mitä se on: finanssikapitalismin juridinen olomuoto Euroopassa.

□

□

41 Vanhasen hallitus ilmaisi selkeästi Suomen virkakunnan alamaistamisen EU:n käskyläisiksi ehdottaessaan eduskunnalle EU:n perustuslain hyväksymistä. Jos ovat vastakkain EU:n tahto ja Suomen tahto, suomalaisten virkamiesten pitää panna

ensisijaisesti toimeen EU:n tahto: ”Unionioikeuden normin ja kansallisen oikeuden normin välisessä ristiriitatilanteessa lainsoveltajalla on velvollisuus turvata unionioikeuden tehokkuus ja tarvittaessa jättää viran puolesta soveltamatta kansallisen oikeuden normia, sen säädöshierarkkisesta tasosta riippumatta.”

□

□

42 EU:n oikeistolais-sosialidemokraattinen eliitti tekee unionista liittovaltiota federalismin ikoneihin kuuluvan Jean Monnetin opin mukaan. Siihen liittyen Euroopan kansoja ohjataan kohden supervaltiota (liittovaltiota) ilman, että kansalaisille kerrotaan, mistä on kysymys. Se tehdään toinen toistaan seuraavilla askelilla, joista jokainen on puettu taloudellisen päämäärän muotoon.

□

□

43 Kapitalismin systeemikriisin seurauksena syntynyt Emun kriisi tarjoaa EU:n federalisteille tilaisuuden kääntää poliittisesti mahdoton poliittisesti väistämättömäksi ja lisätä EU:n liittovaltioimista.

□

□

44 Rahaliitto Emun kautta EU:n tärkein talouspolitiikan väline on sisäinen devalvaatio. Se on palkkojen ja eläkkeiden leikkauksia, sosiaaliturvan ja terveydenhoidon alasajoa, työttömyyttä, julkisen vallan toimintojen privatisointia ja ulkoistamista sekä maastamuuttoa.

□

□

45 EU:n demokratiavajeeseen kuuluu piittaamattomuus sen omasta perustuslaista ja EU-tuomioistuimen epäsuora lainsäädäntövalta lakien tulkinnalla.

□

□

46 Vasemmiston on oltava johdonmukaisesti Suomen kansan enemmistön puolella ja puolustettava Suomea sotilaallisella liittoutumattomuudella. Se on isänmaalle turvallisinta politiikkaa kotimaassa ja lähialueilla. Riippumattomuus Natosta tulee turvata yleisellä asevelvollisuudella ja itsenäisellä puolustuksella.

□

□

47 Vladimir Majakovski ennusti, että ”ananasta ahmi, hotkaise pyy, loppusi porvari lähestyy”. Kapitalismin loppu ei ole näköpiirissä. Kun ennen sanottiin, että porvari voi joko nukkua tai syödä hyvin, tänään raharikas sekä nukkuu että syö hyvin. Kuinkahan vasemmisto tyytyy olemaan systeemin isäntien palkkarenkien roolissa?

□

□

48 Unelmia pitää olla. Vasemmistolla voi aivan hyvin olla unelma siitä, mitä on kypsä sosialismi eli kommunismi. Tohtori Marx määrittelee sen näin: ”Kommunistisessa yhteiskunnassa, jossa kenelläkään ei ole mitään yksinomaista toimintakenttää, vaan

kukin voi täydellistyä mille alalle tahansa, yhteiskunta sääntelee yleistä tuotantoa ja juuri sen kautta luo mahdollisuuden tehdä tänään tätä, huomenna tuota, aamupäivällä kalastaa, illalla hoidella karjaa ja syönnin jälkeen kritisoida, aivan kuten mieli halajaa, ilman että olisi aina metsästäjä, kalastaja, paimen tahi kriitikko.” Herää kysymys, kuka tekee työt? Orjatko, niin kuin ennen demokratian kehdossa Kreikassa?

□

□

49 Tuollainen paratiisi maan päällä ei toteudu tämänpuoleisessa elämässä eikä varmaankaan tuonpuoleisessakaan. Vaikka vasemmiston tulee tuottaa ihmisille iloa ja onnea, unelmia ja toivoa paremmasta sekä yhteenkuuluvuuden ja eteenpäin menon tunnetta, silti sen kuuluu olla ennen muuta ihmisten arjen liike. Arjen liike... Paino olkoon sanalla ”liike”.

□

50 Työstä ja taistelusta on nouseva solidaarisuus niin että kaveria ei jätetä.